

Så sa Don

Roller:

Don: (kandiderar till president för andra gången)

San: (kommunikationsstrateg)

Don: Det här kommer hända om många många år.

San: Det här har redan hänt.

Don: De kommer säga att jag har rätt och du har fel.

San: De kommer rätta dig och ge mig dina fel.

Don: De kommer avrätta mig.

San: Nej. Du har fel.

Don: Var är vi?

San: Vi är fortfarande här, ers nåd, och det är snart dags för slutdebatten.

Don: Äntligen. Jag ska bekämpa ondskan samt vinna mitt hjärtas dam. Nej, käre vän, varför linda in det. Jag är ingen inlindare. Jag ska övervinna ondskan, jag ska slutgiltigt besegra ondskan, och sätta på fler damer, sätta på alla damer.

San: Och jag ska få en ö.

Don: Minns du, strax efter förra stordådet? När vi stod inför ett av de berömdaste äventyren i hela boken. Jag höll ett tal. Jag blickade ut, det såg ut som en miljon, en och en halv miljon människor.

San: Kanske det, ers nåd.

Don: Det kommer att inte att regna, sa jag till dig. Titta nu, sa jag. Ser du. Titta, det regnar nästan, ett regn som kan skrämman bort dem, men vad är det det där som tittar fram, solen, Gud, och han säger: "Vi kommer inte låta det regna på ditt tal. Jag och solen." Och faktiskt, nu när jag börjar, hm hm, jag säger några rader, några rader och ett par droppar träffar mig. Och jag säger, "nä, det här är för illa ..." men sanningen är den. Sanningen är den. Att det slutar direkt. Det är fantastiskt. Och nu skiner solen. Ser du?

San: Så sken solen. Gud fick den att skina på ditt tal.

Don: Ja, jag och gud. Och solen. (...) Nu skiner solen så att hela landet brinner. Men vad gör jag då? Jag låtsas att det regnar. Det är vad jag gör. Och ingen, jag menar ingen, gör det bättre än jag. Jag skulle kunna stå mitt på Femte Avenyn och bara ja, skjuta nån. Jag skulle kunna skjuta nån och ändå inte förlora en enda väljare.

San: Nä, du skulle aldrig skjuta en av dina väljare.

Don: Nä. Det är precis så populär en riddare kan bli. Om han har skicklighet. Och pengar. Och en pistol.

San: Och ett land.

Don: Ja, ett land. En kontinent. En covfefe. Mitt land, Dulcinea.

San: Dulcinea? Du menar ...

Don: Tänk allt jag gjort för mig och Dulcinea. Från det ögonblick då jag lämnade mitt tidigare liv bakom mig, och det var sannerligen ett gott liv, har jag inte gjort någonting annat än kämpat för Dulcinea. Som jag slåss och pratar och skyddar oss. Jag håller på att bygga en stor lång mur. Eller jag ska. Eller om jag har gjort det. Ingen bygger murar bättre än jag. Och jag bygger en stor väldig mur längs hela Dulcineas undre region. Och jag bygger den väldigt väldigt billigt för de på andra sidan betalar. Märk inte mina ord. För de är de bästa orden i världen. Och jag skryter inte ens.

San: Jag märker inga ord. Jag vill bara ha en ö. Med sirener på.

Don: Det ska du få. Jag är fenomenal mot kvinnorna. Det jag menar är, jag vill hjälpa kvinnor.

San: På vilket sätt?

Don: Alla sätt.

San: Jo, angående det har jag en fråga inför slutdebatten som vi kan träna på.

Don: Det behövs inte. Jag är i toppform. Och som du vet, skryter jag inte ens.

San: Vi kör några snabba, ändå. En "kvinnofråga": Tycker du att abort ska bestraffas - ja eller nej - som princip alltså?

Don: Svaret där är att det måste finnas någon sorts straff.

San: För kvinnan?

Don: Japp, alltså, någon sorts straff.

San: Vilken sorts?

Don: Det märks att du inte har en lika bra hjärna som jag. Men det är förståeligt. Jag har en av världens bästa hjärnor. Och det är inte ens skryt. Det är bara sant. Märk mina ord.

Jag tänker att straffet kan vara ett straff, i sig självt. Är inte det det bästa? Det går djupast då. Om du säger det högt för dig själv så tror jag att du hör att det är bäst. Så brukar jag göra.

San: På förekommen anledning har jag en annan fråga, som kan vara bra att förbereda sig på inför slutet: Vad tycker du om verkligheten?

Don: Jag tycker att: det du ser och det du läser är inte det som verkligen händer.

San: Okej, då följer en oväntad fråga på ämnet Verklighetskontroll: Vem är jag?

Don: Du? Ska jag svara på det? Tack för förtroendet. Jag förstår att du ger det till mig, för jag har världens bästa förtroende. Men sanningen är att, det är upp till dig. Det lägger inte jag mig i. Men om du verkligen vill veta så tror jag att den enda skillnaden mellan mig och de andra riddarna i slutdebacklet är att jag är ärligare och att mina kvinnor är vackrare. Kanske är det enda skillnaden mellan dig och mig också.

San: Kanske.

Don: Sen, San, en annan skillnad är att jag stolt över mitt nettovärde. Jag har gjort ett fantastiskt arbete. Min summa är 8 737 540 000 dolce dollars. Jag säger inte det för att skryta, för vet du vad, jag behöver inte skryta.

San: Inte stämma heller?

Don: Nej, jag stämmer inte mig själv ... men jag stämde en som påstod att summan inte stämde. Han underskattade mig.

San: Sen kommer det alltid någon fråga om trekanter.

Don: Då säger jag ja.

San: De kommer fråga om du haft det.

Don: Har inte alla det? Är vi bebisar?

San: Jag ...

Don: Alltså, alla kvinnor flörtar med mig, medvetet eller omedvetet. Det finns alltid en sexuell laddning mellan människor, såvida du inte är asexuell.

San: Du menar inte mellan alla människor, ers nåd, utan mellan män och kvinnor?

Don: Käre vän. Det är som med golf. Många golfare håller på att byta, till såna där enormt långa putters. Det är väldigt oattraktivt. Och underligt. Nu för tiden kan man se riktigt bra spelare med jättelånga putters. Och den enda anledningen är att de inte längre kan sätta en putt på en meters avstånd. Jag hatar det.

San: Du menar ...

Don: Jag menar att det finns homosexuella. Men ... som sagt. Jag är en traditionell golfare, traditionell riddare. Och ja, se hur bra det har gått för mig. Det kan ju faktiskt inte gå bättre.

San: Jag har en egen fråga också, Don. Alla de saker som jag har oroat mig för under årens lopp, mina hjärnspöken, kalla det mina väderkvarnar om du vill, har faktiskt inträffat under din riddartid. Allt på en och samma gång. Här i "Dulcinea" har vi nu apokalyptiska eldar, vi har våldsamma stormar, vi har en pandemi och vi har kravaller mellan folkgrupper.

Don: Ja. Fanns det en fråga här? Jag kan hålla med om att vädret håller på att förändras, och ... jag tror att det förändras åt båda hållen.

Sen: Kan du utveckla, ers nåd?

Don: Dulcinea har, baserat på all statistik som finns, all statistik, som finns, världens renaste miljö. Och den håller till och med på att bli bättre, för jag håller med om en sak till; vi vill ha det bästa vattnet, det renaste vattnet. Det är kristallklart. Det måste vara kristallklart.

San: Något annat du vill tillägga, ers nåd?

Don: Jag har en utmärkt relation med svarta, som du säkert har hört. Jag har bara väldigt stor respekt för dem. Och de gillar mig. Jag gillar dem.

San: Så du tror inte att Dulcinea kommer gå under? Du tror på framtiden?

Don: Jag är ingen dumskalle.

San: Nej, ers nåd.

Don: Ingen klåpare. *(Mellan varje nedsättande ord säger San "Nej, ers nåd".)* Idiot. Sopa. Åsna. Tok. Stolle. Tokstolle. Däre. Den dagen världen går åt helvete, kommer jag inte förlora ett öre.

San: Jag förstår, ers nåd. Det kommer säkert frågor om vapnen, alla vapen som finns här.

Don: Det måste finnas vapen. Vapen är en riddares främsta verktyg. Det finns de som säger att vi inte ska ha några vapen. Det skulle för det första, vara livsfarligt. För det andra, spelar det ingen roll vad du gör - vapen, inga vapen - det spelar ingen roll. Det finns människor som är psykiskt sjuka. Och de kommer slinka genom. Och de kommer göra saker som folk inte ens tror är möjligt.

San: De kommer inte avrätta dig.

Don: Var är min lans?

San: Här. Skölden också? Jo, du gillar ju att twittra och skriva en massa saker online, men vad säger du om Internet?

Don: Jag ser på möjligheterna att stänga ner det. På grund av IS. Och lite annat. Vi förlorar en himla massa folk på grund av IS. Och internet. Och vi måste göra nåt. Stänga nåt. Och jag vet, då kommer folk säga: "Åh, yttrandefriheten, yttrandefriheten, tänk på yttrandefriheten." Det är riktigt korkade människor som säger så. Det finns riktigt många riktigt korkade människor här. Motsägelsefulla människor.

San: Du har talat om att stänga moskéer, vad säger du om du får en fråga på det?

Don: Att jag skulle hata att göra det, men att det är något som man starkt måste överväga. Det är så mycket hat som kommer från därifrån ... hatet är ofattbart. Det genomsyrar allt. Ett hat bortom fattning. Hatet är större än någon förstår.

San: Ändå skulle du hata att göra det?

Don: Nej, inte när du säger det på det sättet.

San: En sak de kommer undra är varför du gjort Rosinante till högste ansvarige för postverket? Och varför han har försämrat postgången, just nu?

Don: Förändrat postgången, stabiliserat den ekonomiskt genom att plocka bort lite brevlådor. Alltså folk skickar allt möjligt, bomber, bajs, vi behöver inte fylla brevlådorna med skit. Jag förstår inte vad de pratar om, det är väl ingen som blir diktator genom att justera landets postgång, va? Eller? Kan det vara ett sätt?

San: Don, nu får jag ett meddelande här. Det snart dags nu.

Don: Är det dags för nästa stordåd?

San: Snart. Hur ser du på framtiden?

Don: En stor del av min seger, min förra seger, var det att män och kvinnor som varit bortglömda i det här landet, aldrig kommer att glömmas igen.

San: Kommer du segra igen?

Don: Jag segrar alltid. I livet måste du förlita dig på det förflutna, det som redan har hänt, det är det du kan lita på, och det kallas historien.

San: Vad var det du sa? ”Det här kommer hända om många många år.”

Don: Nej, jag sa: ”Det här har redan hänt.”

San: Nu ropar de på dig.

Don: Ja, jag hör, och jag ropar också: Jag kommer! Jag ska bekämpa, jag ska ondskan, jag ska vinna.

San: Och ert hjärtas dam, glöm inte henne?

Don: Dulcinea? Mitt land? Det är jag. *(Lämnar.)*

San: Och min ö, glöm inte den ... Det är jag.